

N:o 77.

Herr Sven Andreasson: *Om tillägg till 11 kap. 7 § Rättegångsbalken, 11 kap. 4 § samma balk samt 18 kap. 1 § Ärfdebalken.*

Ibland de sorgliga följder, som uppstå af den vidt utsträckta emigrationen till länder på andra sidan af Oceanen, der menniskor spårlöst försvinna, är ej minst den, att en stor del af i vårt gamla kära fädernesland kvarblifvande medborgare blifver rättslös. Erfarenheten vittnar nemligen dagligen, att flera emigranter, hvilka veta sig häfta för ersättningsanspråk, öfvergifva landet och, ehuru i besittning af betydlig förmögenhet, som de efter emigrationen låta af hustru, fränder och vänner realiseras och förtäras, i följd af oåtkomlighet för att delgifvas laga stämning undgå att upprätta tillskyndad rättskränkning.

Jag tillåter mig friheten här uppräknå några kända fall ibland andra: Huru skall förfaras, då inom föreskrifven tid en rågång, en förmyndareräkning, deri emigranten frånräknat sin myndling hela eller större delen af det anförtrodda arvet, ett falskt och ogiltigt testamente, som fått lyftas, måste klandras; eller huru skall ett testamente om fast egendom, som, för att kunna lagfaras, skall hafva vunnit laga kraft, kunna kommuniseras en emigrant; eller huru skall förfaras, då en sådan, lagsökt, nekat klart och förfallett skuldebref, vid hvilket förhållande exsekutor visat målet såsom tvistigt till domstol, men förklaradt beviljad kvarstad beståndande, så vida saken inom tre månader instämnes, eller en arrendator rymmer, sedan han genom åverkan, vanhäfd samt eftersatt byggnads- och förbättringsskyldighet förstört den arrenderade egendomen och tillskyndat jordegaren en knappt ersättlig förlust, till utrönande hvaraf husesyn i arrendatorns tillkallade närvaro och rättegång påkallas — men i alla dessa fall den, som stämmas skall, ej träffas kan?

Den i konkurslagen antydda utväg emot en rynd gäldenär är här ej tillämplig, och om en inteckning, såsom i Förordningen om inteckning sägs, kan sökas och fastställas, medför densamma dock ej omedelbar utmätning. Det i 11 Kapitlet 7 § Rättegångsbalken föreskrifna stämningssätt emot en svarande, som sig undanhåller, är ej

är ej heller användbart, emedan det dermed förknippade vilkor, att han i häradet eller staden vistas, af emigranten blifvit tillintetgjordt.

Jag får i anledning häraf vördsamt föreslå följande tillägg dels i sistnämnda lagparagraf:

»Är den, som stämmas skall, ur riket faren, eller är ej veterligt, hvar han inom riket sig uppehåller, varde stämningen, sedan han i sitt hemvist sökt blifvit, anslagen å rättens dörr och i allmänna tidningarne tre gånger kungjord.»

dels i 11 kapitlet 4 § Rättegångs-balken:

»Om stämning å den, som är ur riket faren, eller ej veterligt är, hvar han inom riket sig uppehåller, förfares såsom sägs i 7 § af detta kapitel.»

dels ock i 18 kapitlet 1 § Ärfda-balken:

efter orden »arfvingarne tillställas skall», på sätt som om stämning sägs i 11 kapitlet 7 § Rättegångs-balken.

Om remiss häraf till Lag-Utskottet anhåller jag; och torde Utskottet, enär stor fara i dröjsmålet är för handen, taga denna motion under behandling, så fort tiden det medgifver.

Stockholm i Januari 1870.

Sven Andreasson,
från Elfsborgs län.

N:o 78.

Herr R. Ehrenborg: Om understöd af statsmedel åt det bolag, som kan varda bildadt för byggande af en jernväg från Frövi till Falun.

Redan år 1865 fastställdes af Kongl. Maj:t bolagsreglor för en jernvägsanläggning mellan Frövi och Falun, ehuru något bolag icke under derpå följande åren kommit till stånd i brist på medel inom orterna och i saknad af den garanti från Svenska Statens sida, hvarförutan utländska kapitaler ej varit att påräkna. Vid hvar